

Jossain metsäin takana

Johanna Kurkela

Jossain metsäin takana aavat aukeaa
kalalokit kiertelevät vanhaa majakkaa
Laivat lipuu satamasta ulapalle päin
siellä laivan kannella sut viime kerran näin
Sanoit metsän ahdistavan uuden etsijää
saamattomat nahjukset vain lumen seuraan jää
Tiesit maailman voittavasi kunhan yrität
näivettyköön juurilleen täällä metsäpitäjät

refrain:

Toivon, että etsimäsi maailman teiltä sait
että onnen kultakäsi antoi mitä hait
ettei haavees tallautuisi kadun asfalttiin
että usko sulla säilyis suuriin unelmiin

Joskus ehkä muistat vielä maata metsien
muistat pilvet valkopurjeet yllä järvien
Muistat miten kuikka huusi illan ikävään
pajulinnun hento laulu häipyi hämärään
refrain

Vain ihmisiä korpimaan sä unohtaa et voi
Lapsuus sekä nuoruusaika terässiteet loi
Oot yhä yksi joukosta, oot sitä ainiaan
Sen maailman juhlapöydissäkin joudut muistamaan

refrain

Toivon, että etsimäsi maailman teiltä sait
että onnen kultakäsi antoi mitä hait
ettei haavees tallautuisi kadun asfalttiin
että usko sulla säilyis suuriin unelmiin

Laivat lipuu satamasta ulapalle päin
Vieläkin sua odotan oi rakas ystävään